

hedskassernes Selvstyre til Livs, viser det, hvad man fra den Side kan finde paa af Angreb, som er efter min Mening aldeles uberettigede.

En ganske anden Sag er det, at Venstre ved Lovforslaget har ønsket at skabe en Samvirken imellem Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsanvisningen. Det sker derved, at man faar en fælles Arbejdsdirektør i Stedet for de to Inspektører, Arbejdsløshedsinspektøren og Arbejdsanvisningsdirektøren, og det sker derved, at de tre forskellige Nævn kommer til at samvirke som en Helhed om forskellige Spørgsmaal. Men det forekommer mig dog, at intet er naturligere end at skabe den størst mulige Samvirken mellem Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsanvisningen, med andre Ord en Samvirken mellem de arbejdsløse paa den ene Side og Arbejdet paa den anden Side. Naar man hører de Angreb, der allerede nu rettes mod denne Samvirken, skulde man jo tro, at de to Ting, Arbejdsløsheden og Arbejdsanvisningen, stod til hinanden som Ild til Vand. Ja, man kan sige, det er rigtigt; de staar for saa vidt til hinanden som Ild til Vand, idet Arbejdsanvisningen, saa vidt den formaar, slukker den Ildebrand, som Arbejdsløsheden i Virkeligheden er. Men at der virkelig kan være nogen her i denne Sal, der har noget imod, at Vandet i dette Tilfælde slukker Ilden, vil jeg dog paa Forhaand vægre mig ved at tro, og derfor vil jeg ogsaa haabe, at man, naar vi kommer til en grundig Drøftelse i Udvalget, ikke vil forringe Mulighederne for dette Samarbejde, men at man vil søge at skabe det bedst mulige Samarbejde, saaledes at der bliver den kortest mulige Vej mellem de arbejdsløse og Arbejdsanvisningen. Man skulde dog tro, at ikke blot Rigsdagens Partier maatte være interesserede deri, men at ikke mindst de arbejdsløse maa være interesserede i, at der er den kortest mulige Vej fra Arbejdsløsheden til Arbejdsanvisningen, fra Arbejdsløsheden til Arbejdet, og det er ogsaa mit Haab, at man i et Udvalg kan enes om at finde denne den kortest mulige Vej, som det forekommer mig den højtærede Minister i Lovforslaget har gjort et godt Forsøg paa at finde.

Det næste Punkt, hvor man ogsaa aldeles uberettiget har angrebet Lovforslaget, er den økonomiske Side ved det. Her vil jeg gerne understrege, at ved dette Lovforslag røres der ikke til Trods for, at Dyrtiden er i Aftagen, ved den for-

sikringsmæssige Side af Sagen, ikke ved de Dagpenge, som maa udbetales af Arbejdsløshedskassen. Der fastsættes nøjagtig det samme Beløb, 3½ Kr. pr. Dag for ugifte, 4 Kr. for gifte, som efter den gældende Lov. Det kunde maaske drøftes, om det nu ogsaa har været rimeligt at fastsætte det samme Beløb, men man har i alt Fald gjort det, og der er ikke nogen Grund til Angreb fra Arbejdernes Side i den Sag. Der er endvidere Bestemmelser om baade Rejssehjælp og Huslejhjælp; altsaa heller ikke der er der nogen Grund til Angreb fra Arbejdernes Side. Tilskuddene fra Statens og Kommunens Side er ogsaa nøjagtig de samme som i den gamle Lov. Det er en Arbejdsløshedsforsikring, og derfor har det været og er det rimeligt, at Arbejderne bærer Hovedparten af Forsikringen; det har de gjort før, og det foreslaas ogsaa i Forslaget her. Forholdet er det, at Arbejdsløshedskasserne betaler 6 Kr., hver Gang Staten betaler 3 Kr. og Kommunen 2 Kr. Forholdet bliver altsaa som $\frac{6}{11}$ til Arbejdsløshedskasserne, $\frac{3}{11}$ til Staten og $\frac{2}{11}$ til Kommunerne, nøjagtig det samme Forhold, som hidtil har været gældende, saa heller ikke der griber Staten krænkende ind mod Arbejdernes Interesser.

Noget nyt er derimod den Arbejdsløshedsfond, som her foreslaas oprettet. Det er en Fond, som skal virke i Krisetider. Jeg skal ikke gaa videre i Enkelthederne, da den højtærede Minister omtalte den saa udførlig i sin Forelæggelsestale. Det forekommer mig, at hvis man i de gode Tider, da man forsømt saa meget her i Danmark, og da ogsaa Lovgivningsmagten forsømt ikke saa ganske lidt, havde søgt at skabe en Fond som den, der her foreslaas, saa havde vi nu staaet i en langt lettere Situation end den, vi i Øjeblikkets Krisetid befinder os i. Der foreslaas nye Principper for Tilvejebringelsen af denne Fond. Det foreslaas saaledes, at der ydes et ret stort Bidrag baade fra Statens og fra Arbejdsgivernes Side og et lille Bidrag fra Arbejdsløshedskassernes Side. Det er noget nyt, at Arbejdsgiverne skal yde Bidrag, men jeg mener, det er fuldt berettiget, at de kommer til at gøre det. Det havde, som sagt, været heldigere, om man havde paabegyndt Dannelsen af denne Fond noget tidligere; men sent er jo bedre end aldrig, og jeg haaber, at Bestemmelserne herom maa kunne gennemføres. Bidraget pr. forsikret Helaarsarbejder skal være fra 2 til 10 Kr. Bidragets Størrelse er sat saa forskelligt, fordi det er meget forskelligt,